

لوح قناع

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

یکی از احبای الهی مکتوبی بحاجی محمد کریم خان نوشته و در آن مکتوب سؤالات چندی نموده و از قراریکه استماع شد خان مذکور از معانی غافل شده بآلفاظ تمسک جسته و اعتراض نموده لیدحض الحقّ بما عنده و لکن غافل از اینکه يُحَقِّقُ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْمُشْرِكِينَ أَوَّلَ آن مکتوب باینکلمات مرّین الحمد لله الذی كَشَفَ الْقِنَاعَ عَنْ وَجْهِ الْأَوْلِيَاءِ خان مذکور اعتراض نموده که این عبارت غلط است و صاحب این مکتوب گویا بحرفی از علم و اصطلاحات قوم فائز نشده چه که قناع مخصوص رؤس نساء است باعتبار بر الفاظ مشغول شده و غافل از اینکه خود از علم و معلوم هر دو بی بهره مانده أصحاب الهی الیوم این علومی را که او علم دانسته ننگ میدانند علمیکه محبوبست آن بوده که ناس را بحق هدایت کند بعد از آنکه نفسی بآن فائز نشد آن علم حجاب اکبر بوده و خواهد بود و اعتراضات او دیده نشد مگر همین یک فقره که آنهم شنیده شد و آن فقره بمنظر اکبر رسید لذا از مظهر امر در جواب اعتراض او این لوح ابداع اقدس اطهر نازل که شاید ناس بامثال این اعتراضات از مالک اسماء و صفات محروم نمانند و کلمه علیا را از کلمه سفلی تمیز دهند و بشرط الله العلیّ الأعلیّ توجّه نمایند مَنْ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ أَعْرَضَ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ ﴾

يا أيها المعروف بالعلم والقائم على شفا حفرة الجهل إنّنا سمعنا بأنك أعرضت عن الحقّ و اعرضت على أحد من أحبائه الذی أرسل إليك كتابا كريما ليهديك الى الله ربك و رب العالمين إنّك اعرضت عليه و اتبعت سنن الجاهلين و بذلك ضيقت حرمتك بين عباد الله لأننا باعترضك وجدناك على جهل عظيم إنّك ما اطلعت على قواعد القوم و اصطلاحاتهم و ما دخلت روضة المعاني و البيان و كنت من الغافلين

ORIGINAL

وما عرفت الفصاحة والبلاغة ولا المجاز ولا الحقيقة ولا التشبيه ولا الاستعارة لذا نقلت عليك ما
تطلع به على جهلك وتكون من المنصفين إنك لو سلكت سبل أهل الأدب ما اعترضت عليه في لفظ
القناع ولم تكن من المجادلين وكذلك اعترضت على كلمات الله في هذا الظهور البديع أما سمعت ذكر
المقنع وهو المعروف بالمقنع الكندي وهو محمد بن ظفر بن عمير بن فرعان بن قيس بن أسود وكان من
المعروفين إننا لو نريد أن نذكر آباءه واحدا بعد واحد الى أن ينتهي الى البديع الأول لنقدر بما علمني ربي
علوم الأولين والآخين مع أننا ما قرأنا علومكم والله على ذلك شهيد وعليم وإنه أجمل الناس وجهاً و
أكلهم خلقاً وأعد لهم قواماً فانظر في كتب القوم لتعرف وتكون من العارفين وكان إذا أسفر اللثام عن
وجهه أصابته العين فيمرض لذا لا يمشی إلا مقنعا أي مغطياً وجهه كذلك ذكر في كتب العرب العراء
والأدباء والفصحاء فانظر فيها لعل تكون من المطلعين وإنه هو الذي يضرب به المثل في الجمال كما يضرب
بزرقاء اليمامة في حدة البصر و بامرئ الأصم في سعة الرواية لو كنت من العالمين وكذلك في طلب الثار
بالمهل والوفاء بالسموئل وجودة الرأي بقرى بن زهير والجود بحاتم والحلم بمعن بن زائدة والفصاحة
بقس بن صاعدة والحكمة بلقمان وكذلك في الخطبة بسحبان وائل والفراسة بعامر بن طفيل والحذق
بإياس بن معاوية بن القرية والحفظ بحماد هؤلاء من مشاهير العرب الذين ترسل بهم الأمثال طالع في
الكتب لعل لا تدحض الحق بما عندك وتكون من المتنبيين وتوقن بأن علماء الأدب استعملوا لفظ
القناع في الرجال كما ذكرناه لك ببيان ظاهر مبين ثم اعلم بأن القناع مخصوص بالنساء ويسترن به رؤسهن
ولكن استعمل في الرجال والوجه مجازاً إن كنت من المطلعين وكذلك اللثام مخصوص بالمرأة يقال
لثمت المرأة أي شددت اللثام على فمها ثم استعمل في الرجال والوجه كما ذكر في الكتب الأدبية أسفر اللثام
عن وجهه أي كشف النقاب إياك أن تعترض بالكلمات على الذي خضعت الآيات لوجهه المشرق
المنير خف عن الله الذي خلقك وسواك ولا تشمت الذين آمنوا وأنفقوا أنفسهم وأموالهم في سبيل
الله الملك العزيز القدير قل ما كان مقصودنا فيما أرسلناه إليك إلا بأن تكون متذكراً فيما فرطت في
جنب الله وتتخذ لنفسك إليه سبيلاً إننا أردنا هدايتك وإنك أردت ضرنا واستهزأت بنا كما استهزأ قوم
قبلك وهم اليوم في أسفل الجحيم إنك من الذين إذ نزل الفرقان من لدى الرحمن قالوا ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ واعترضوا على أكثر آياته فانظر في الإيقان ثم في كتب أخرى لترى وتعلم ما اعترضت
به من قبل على محمد رسول الله وخاتم النبيين إننا عرفناك نفسك لتعرفها وتكون على بصيرة من لدى
البصير قل عند ربي خزائن العلوم وعلم الخلائق أجمعين ارفع رأسك عن فراش الغفلة لتشهد ذكر الله
الأعظم مستويا على عرش الظهور كاستواء الهاء على الواو قم عن رقد الهوى ثم اتبع ربك العلي الأعلى

دَعُ ما عندك وراءك و خُذْ ما آتاك من لدى الله العزيز الحكيم قل يا أيها الجاهل انظر في كلمات الله بصره لِتَجِدَهُنَّ مَقَدَّسَاتٍ عن إشارات القوم و قواعدهم بعد ما كان عنده علوم العالمين قل إِنَّ آيَاتِ اللَّهِ لو تنزل على قواعدكم و ما عندكم إِنَّها تكون مثلَ كلماتكم يا معشرَ المحتجبين قل إِنَّها نَزَلَتْ من مقام لا يذكر فيه دونه و جعله اللهُ مَقَدَّسًا عن عرفان العالمين و كيف أنت و أمثالك يا أيها المنكر البعيد إِنَّها نَزَلَتْ على لسان القوم لا على قواعدك المجعولة يا أيها المعرض المريب أَنْصِفْ بالله لو تَوَضَّعَ قَدْرَةُ الْعَالَمِ في قلبك هل تقدر أن تقومَ على أمر يعترض عليه الناس و عن ورائهم الملوك و السلاطين لا و ربِّي لا يقوم أحدٌ و لن تستطيعَ نفسٌ إِلَّا من أقامه اللهُ مقامَ نفسه و إِنَّه هو هذا و ينطق في كلِّ شأنٍ إِنَّه لا إلهَ إِلَّا هو الواحد الفرد المعتمد العليم الخبير لو يتكدر منك قلبُ أحدٍ من خدام السُّلطان في أقلِّ من أن لتضطربُ في الحين و إنك لو تتكرنى في ذلك يصدقني عبادُ الله المخلصون و مع ذلك تعترض على الذي اعترض عليه الدُّول في سنين معدوداتٍ و ورد عليه ما ناح به الرُّوحُ الأمين الى أن سَجِنَ في هذا السِّجن البعيد قل أن افتح البصرَ إِنَّ الأمرَ علا و ظهر و الشَّجَرَ يَنطِقُ بأسرار القَدْرِ هل ترى لنفسك من مفرِّ تالله ليس لأحد مفرٌّ و لا مستقرٌّ إِلَّا لمن توجَّه الى المنظر الأكبر هذا المقام الأظهر الذي اشتهر ذكره بين العالمين قل أتعترض بالقناع على الذي آمن بسُلطان الإبداع و الاختراع و الذي اعترض اليومَ إِنَّه من همج رعا ع عند الله فاطرِ السَّموات و الأرضين قل يا أيها الغافل اسمع تَغْنِيَّ الورقاء على أفنان سدرة المنتهى و لا تكن من الجاهلين إِنَّ هذا هو الذي أخبركم به كاظم و أحمد و من قبلهما النَّبِيُّونَ و المرسلون اتق الله و لا تجادل بآياته بعد إنزالها إِنَّها نَزَلَتْ بالفطرة من جبروت الله ربِّك و ربِّ العالمين و إِنَّها لِحِجَّةُ اللَّهِ في كلِّ الأعصار و لا يَعْقِلُها إِلَّا الَّذِينَهم انقطعوا عمَّا عندهم و توجَّهوا الى هذا النَّبأ العظيم يا أيها البعيد لو أَنَّ رَبِّكَ الرَّحْمَنَ يظهر على حدوداتك لِتَنزِلُ آيَاتُهُ على القاعدة التي أنت عليها تُبِّ الى الله و قل سبحانك اللهم يا إلهي أنا الذي فرطتُ في جنبك و اعترضتُ على ما نزل من عندك ثم اتبعتُ النَّفْسَ و الهوى و غفلتُ عن ذكرك العليِّ الأبهى يا إلهي لا تأخذني بجزيراتي طهرني عن العصيان ثم أرسل عليَّ من شطر فضلك روائح الغفران ثم قدر لي مقعدَ صدقٍ عندك ثم الحقتني بعبادك المخلصين يا إلهي و محبوبي لا تحرمني عن نفحات كلماتك العُليا و لا من فوحات قيصك الأبهى ثم أرضني بما نزل من عندك و قدر من لدنك إنك فعَّال لما تشاء و إنك أنت الغفور الجواد المعطي الكريم اسمع قولي دَعُ الإشارات لأهلها و طهر قلبك عن الكلمات التي تُورثُ سوادَ الوجه في الدارين إطلع من خلف الحجيات و الإشارات و توجَّه بوجه منير الى مالِك الأسماء و الصفات لِتَجِدَ نَفْسَكَ في أعلى المقام الذي انقطعتُ عنه إشاراتُ المربين كذلك نصحك القلمُ

الأعلى إن أقبلت لنفسك وإن أعرضت فعليها إن ربك الرحمن لغني عما كان و عما يكون وإنه هو الغني الحميد

بلسان پارسی ذکر میشود که شاید عرف قیص رحمانی را از کلمات منزله پارسیه ادراک نمائی و منقطعا عن الأشرار بشر أحديه توجه کنی اگر چه هر طیری از کدس رحمت رحمانیه و خرمن حکم صمدانیه نصیب نبرده و قادر بر التقاط نه طیر بیان باید در هواء قدس رحمان طیران نماید و از خرمنهای معانی قسمت برد تا قلوب و افتده ناس بد کر این و آن مشغول از عرف روضه رضوان محروم بشنو نصح این مسجون را و بازوی یقین سد محکم متین بنا کن شاید از یا جوج نفس و هوی محفوظ مانی و بعنایت خضر آیام بکوثر بقا فائز شوی و بمنظر اکبر توجه نمائی دنیا را بقائی نه و طالبان آنرا وفائی مشهود نه لا تطمنن من الدنيا فکر فی تغییرها و انقلابها این من بنی الخورنق و السدیر و این من أراد أن یرتقی الی الأثیر کم من قصر استراح فيه بانيه فی الأصيل بالعافیه و الخیر و غدا ملکه الغیر و کم من بیت ارتفع فی العشی فيه الفقهه و شدوا الزرقاء و فی الإشراف نحب البكاء أي عزیز ما ذل و أي امر ما بدل و أي روح ما راح و أي ظالم شرب كأس الفلاح و همچنین بعلم ظاهره افتخار منما و فوق کل ذی علم علم فاعلم لكل صارم کلال و لكل فرح ملال و لكل عزیز ذلة و لكل عالم زلة تقوی پیشه کن و بدبستان علم إلهی وارد شو اتقوا الله و یعلمکم الله قلب را از اشارات قوم مقدس نما تا بتجلیات أسماء و صفات إلهی منور شود چشم اعراض بر بند و بصر انصاف بگشا و بر أحبای إلهی اعتراض مکن قسم بشمس أفق ظهور که اگر از علوم ظاهره هم کما هو حقها نصیب میبردی هر آینه از لفظ قناع بر دوستان مالک ابداع و اختراع اعتراض نمینمودی صه لسانک عن الأولیاء یا ایها الهائم فی هیماء الجهل و العمی مصلحت در آنست که قدری در کتب بیان و بدیع ملاحظه کنی شاید از قواعد ظاهره مطلع شوی چه که اگر بر حقیقت و مجاز و مقامات تحویل اسناد و استعاره و کنایه مطلع میشدی اعتراض نمینمودی که قناع در وجه استعمال نشده بصر مشرکین در کلمات محبین رب العالمین نظر مکن و أما القناع و المقنعة دو جامه اند که نساء روس خود را بان میپوشاند مخصوص است از برای رؤس نساء و لکن در رجال و وجه مجازاً استعمال شده و همچنین لثام آنست که نساء بان دهان خود را میپوشاند چنانچه أهل فارس و ترک بیشماق تعبیر مینمایند و در رجال و وجه مجازاً استعمال شده چنانچه در کتب ادبیه مذکور است فانظر فی کتب القوم لتجد ما غفلت عنه و آن نامه را یکی از أحبای إلهی بشما نوشته و مقصود او آنکه شما را از ظلمت نفسانیه نجات دهد و بشر أحديه کشاند و تو اظهار فضل نمودی و لکن أخطأ

سَهْمَكَ و عند أهل علم شأن و مقدرات معلوم شد اسمع قولى لا تعترض على من يذرك و لا تضجر من يعظك و لا تعقب العطاء بالأذى و عليك بالخضوع عند أجباء الله رب الآخرة و الأولى دَع العلوم لأنها منعتك عن سلطان المعلوم آثر من يذرك عليك و قدّمه على نفسك لو تمشى بلا حذاء و تمام بلا وطاء و تنوح فى العراء لخير لك من أن تُحزن من آمن و هدى يا أيها المهتاض لا تعجل على الإعتراض و لا تكن كالأرقم الضلاض من عجل فى اللّم سقط فى النّدم أمسك اللسان و القلم عن رد مالک القدم لا تجعل نفسك مستحقاً للنّقم سوف ترجع إلى مالک الأمم و تُسأل عما اكتسبت فى الحياة الباطلة فى يوم تتقلب فيه القلوب و الأبصار من سطوة الله المقتدر القهار إلام تسلك سبيل الفحشاء و تعترض على مالک الأسماء أنسيت مرجعك و مأواك أو غفلت عن عدل مولاك إن آمنت من اللّحد فأتبع ما يأمرک به نفسك و هواك و إلا فأسرع إلى الذى إلى الله دعاك و تدارك ما فات عنك فى أولاك قبل أخراک خف عن الله الذى خلقك و سواک تب إليه ثم اذكره فى صباحك و مساءك و إن إليه مرجعك و مثواک

و از آن گذشته که بر کلمات أجباء الله اعتراض کرده و میکنی در غفلت بمقامی رسیده که بر کلمات نقطه اولی روح ماسواه فداه الذى بشر الناس بهذا الظهور هم اعتراض نموده و کتب در ردّ الله و أجبائه نوشته و بذلك حبطت أعمالک و ما كنت من الشاعرين تو و أمثال تو گفته اند که کلمات باب أعظم و ذکر آتم غلط است و مخالف است بقواعد قوم هنوز آنقدر ادراک نموده که کلمات منزله إلهیه میزان کلت و دون او میزان او نمیشود هر یک از قواعدی که مخالف آیات إلهیه است آن قاعده از درجه اعتبار ساقط دوازده سنه در بغداد توقف شد و آنچه خواستیم که در مجلسی جمعی از علما و منصفین عباد جمع شوند تا حق از باطل واضح و مبرهن شود احدی اقدام ننمود باری آیات نقطه اولی - روح ما سواه فداه - مخالف نبوده تو از قواعد قوم بیخبری از آن گذشته در آیات این ظهور أعظم چه میگوئی افتح البصر لتعرف بأنّ القواعد تؤخذ من کلمات الله المقتدر المهيمن القيوم اگر احزان وارده و أمراض جسدیه مانع نبود ألواحی در علوم إلهیه مرقوم میشد و شهادت میدادی که قواعد إلهیه محیط است بر قواعد بریه نسأل الله أن يوفقك على حبه و رضاه و إنه مجيب لمن دعاه فکّر کن در ایامیکه فرقان از سماء مشیت رحمن نازل شد أهل طغیان چه مقدار اعتراض نموده اند گویا از نظر شما محو شده لذا لازم شد که بعضی از آن ذکر شود شاید خود را بشناسی که در حین اشراق شمس محمدی از أفق عزّ صمدانی چه مقدار اعتراض نمودی غایت آنست که در آن ایام باسم دیگر موسوم بودی چه اگر تو از آن نفوس

نبودی هرگز در این ظهور بر حق اعتراض نینمودی از جمله اعتراض مشرکین در این آیه مبارکه بود که میفرماید ﴿لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾ اعتراض نموده‌اند که احد را ما بین نه و باین جهت بر کلمه محکمه إلهیه اعتراض و استهزاء نموده‌اند و همچنین بر آیه مبارکه ﴿خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ اعتراض نموده‌اند که این مخالف آیات دیگر است چه که در اکثر آیات سبقت خلق سما بر ارض نازل شده و همچنین بر آیه مبارکه ﴿خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ اعتراض نموده‌اند که سجود ملائکه قبل از تصویر خلق بوده و اعتراضاتی که در این آیه مبارکه إلهیه نموده‌اند البته استماع نموده‌اید و همچنین بر آیه مبارکه ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ اعتراض نموده‌اند که شدید العقاب صفت مضاف بفاعل است نعت معرفه واقع شده و مفید تعریف نیست و همچنین در حکایت زلیخا که میفرماید ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ اعتراض نموده‌اند که باید خاطات باشد چنانچه از قواعد قوم است در جمع مؤنث و همچنین بر آیه مبارکه ﴿وَ كَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ﴾ اعتراض نموده‌اند که کلمه تأنیث دارد و ضمیر راجع بکلمه باید مؤنث باشد و همچنین در ﴿إِحْدَى الْكُبُرِ﴾ و أمثال آن مختصر آنکه قریب سیصد موضع است که علمای آنصر و بعد بر خاتم انبیاء و سلطان اصفیاء اعتراض نموده‌اند چه در معانی و چه در ألفاظ و گفته‌اند این کلمات اکثر آن غلط است و نسبت جنون و فساد بآن معدن عقل داده‌اند قالوا إنها أی السور و الآیات مفتریات و بهمین سبب اکثری از ناس متابعت علما نموده از صراط حق مستقیم منحرف شده و باصل بحیم توجه نموده‌اند و آسامی آن علماء از یهود و نصاری در کتب مذکور و از این گذشته چه مقدار از آیات را که نسبت بامرئ القیس داده‌اند و گفته‌اند که انحضرت سرقت نموده مثل سوره مبارکه ﴿إِذَا زُلْزِلَتْ﴾ و ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ و مدتها قصائد یرا که معروف بمعلقاتست و همچنین بمجمهرات التي كانت في الطبقة الثانية بعد المعلقات بر کلمات إلهی ترجیح میدادند تا آنکه عنایت إلهی احاطه فرمود جمعی باین اعتراضات ممنوع نشده بآنوار هدایت کبری مهتدی گشتند و حکم سیف بمیان آمد طوعاً و کرهاً ناس در دین إلهی وارد شدند آیه السیف تحو آیه الجهل و بعد از غلبه امر الله بصر انصاف باز شد و نظر اعتراض مقطوع و محجوب و همان معرضین که آیات الله را مفتریات مینامیدند در بعضی از آیات منزله هفتاد محسنات فصاحتیه و بلاغتیّه ذکر نمودند چون بیان در ذکر اعتراضات مشرکین بود دوست نداشتم بیش از آنچه ذکر شد مذکور دارم حال قدری انصاف ده و بینک و بین الله حکم کن شکی نبوده که قرآن من عند الله نازل شده و شکی هم نیست که کلمات إلهیه مقدس بوده از آنچه توهم نموده‌اند چنانچه بعد معلوم و واضح شد که آن اعتراضات از غلّ و بغضاء بوده چنانچه

بعضی علما جواب بعضی از اعتراضات را بقواعد داده‌اند و لکن علمه عندنا فاسأل لِتَعْرِفَ النِّقْطَةَ الَّتِي مِنْهَا
 فُصِّلَ عِلْمُ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ شَايِدَ مَتَنَّبَهُ شَوِي وَ بِرَ أَحْبَابِي إلهي اعتراض نمائی جمیع علوم در قبضه اقتدار
 حق بوده و خواهد بود و آنچه از فطرت نازل بر فطرت اصلیّه إلهیه نازل شده و میشود و این اعتراضات
 نظر بآنست که این امر بحسب ظاهر قوّت نگرفته و احبّاء الله قلیلند و اعداء الله کثیر لذا هر نفسی
 باعتراضی متشبّث که شاید باین جهة مقبول ناس شود آي بیچاره تو برو در فکر عزّت و ریاست باش کجا
 میتوانی در عرصه منقطعین قَدَمَ گذاری یعنی نفوسیکه از کلّ ما سواه منقطع شده‌اند و حبّاً لله از
 ثروت و جاه و ننگ و نام و مال و جان گذشته‌اند چنانچه دیده و شنیده اولئک عباد قالوا الله ربنا ثمّ
 انقطعوا عن العالمین عن قریب نفوسی در علم ظاهر شوند و بکمال نصرت قیام نمایند و در جواب هر
 اعتراضی أدله محکمه متقنه مرقوم دارند چه که قلوبشان ملهم میشود بالهامات غیبیه إلهیه بشنو ندای
 داعی إلی الله را و لا تکن من المحتجبین شاید از نفحات آیام إلهی در این ظهور عزّ رحمانی محروم نمائی و
 السّلام علی من اتّبع الهدی اگر کسی صاحب شامه نباشد بر گل بستان چه تقصیری راجع بی ذائقه قدر
 غسل از حنظل شناسد صورت مکتوبی از شیخ أحمد مرحوم در ذکر قائم ملاحظه شد حال از شما
 خواهش مینمایم که بانصاف آن را معنی نمائی و اگر خود را عاجز یافتی از بحر اعظم إلهی سؤال کنی
 که شاید از فضل و رحمت واسعه إلهیه در ظلّ سدره ربّانیه درآئی و تفصیل آن اینکه در آیام توقّف در
 عراق میرزا حسین قُنی نزد این عبد آمده مع صورت مکتوب و مذکور داشت که حضرات شیخیه
 استدعا نموده‌اند که این کلمات را معنی و تفسیر نمائید و این عبد نظر بانکه سائلین را طالب کوثر علم
 إلهی نیافت متعرض جواب نشد چه که لؤلؤ علم الهی از مشاهده اعین غیر حدیده مستور به اگر چه فی
 الجمله ذکر شد و لکن بتلویح و اشاره و صورت آن مکتوب بعینه در این لوح نقل شده بدون زیاده و
 نقصان و هذه صورة ما کتبه الشّیخ الأجلّ الأفضّل ظهر الإسلام و کعبة الأنام الشّیخ أحمد الإحسانی
 الذی کان سراج العلم بین العالمین فی جواب من قال (إِنَّ الْقَائِمَ فِي الْأَصْلَابِ) إنا ترکنا أوله و کتبنا ما
 هو المقصود